

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπεραίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΟΔΟΡΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ

Ἑσωτερικῶς:

Ἐτησίαν... δρ. 8,—
Ἐξάμηνος... 4,50
Τριμηνίος... 2,50

Ἐξωτερικῶς:

Ἐτησίαν... φρ. 10,—
Ἐξάμηνος... 6,50
Τριμηνίος... 3,—

Δι' ἐπιμελείαν ἀρχόντων τῆν ἰὴν ἡμετέραν μητρῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἔσπερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φόλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῆνται ἕκαστον λελ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐυριπίδων ἀρ. 33, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 5 Μαρτίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 14

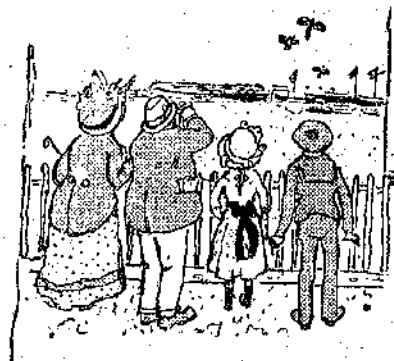
[Τὸ μυθιστορηματικόν, τὸ ὁποῖον ἀρχίζομεν σήμερον, ἐγράφη ἀπὸ ἑνὸς Γάλλου ἀεροναύτη μόλις δωδεκαετῆ, τὸν κ. Lucien de Grilly. Ὁ μικρὸς αὐτὸς κατεσκεύασε μόνος του ἐν μονοπλάνῳ, ἀπλούστατον καὶ ταχύτατον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσε τὰ ἐκπληκτικώτερα ταξείδια καὶ ὑπέστη τὰς πλέον ἀλλοκότους περιπέτειας. **Αἱ Πτήσεις τοῦ Κρα-Κρα** εἶνε ἡ ἀφήγησις τῶν ἐναερίων, τοῦ ἀνδραγαθημάτων καὶ τῶν τολμηρῶν του ἐκδρομῶν μαζὶ μ' ἕνα ἔμπειρον πιλότον, γέροντα καὶ αρωσιμμένον... κόρακα. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ νεαροὶ ἀναγνώσται μας θὰ διασκεδάσουν πολὺ μὲ τὸ νέον τοῦτο δημοσίευμα, τὸ ὁποῖον συνοδεύεται καὶ ἀπὸ πλῆθος εἰκόνων. Θὰ διασκεύη δύο-τρεις μῆνας καὶ κατοπὶν θὰ τὸ διαδεχθῆ ἕλλο, ἐνὶ ἡ ἱστορία τοῦ «Λουδοβίκου Κορμαῖ» θὰ ἐξακολουθῆ.—Σ. τ. Δ.]

Αἱ Πτήσεις τοῦ Κρα-Κρα

[Ἀεροναυτικὸν μυθιστορημα ὑπὸ
Lucien de Grilly]

Α'.

Μάλιστα, τώρα πού μ' ἐσυγγώρησαν οἱ ἀγαπηταὶ μου γονεῖς, εἰμπορῶ νὰ οὔς εἰπῶ ὅτι κατεσκεύασα μόνος μου ἐν ἀεροπλάνῳ, ὅτι ἐπέταξα, ὅτι ἔκαμα εἰκόγυιτο, χωρὶς νὰ τὸ πᾶρουν εἰδῆσαν καὶ νὰ κάμουν λόγον αἱ ἐφημερίδες, τὰ ὠραιότερα ἐναερία ταξείδια, καὶ ὅτι λογαριάζω νὰ παρευρεθῶ εἰς τοὺς ἀεροδρομικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἡλιοπόλεως καὶ εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Μονακοῦ, ἐντὸς τῶν ἐπισκέψεων, τὰς ὁποίας χρεωστώ νὰ κάμω εἰς τοὺς συναδέλφους μου ἀεροπόρους τοῦ Παῖ καὶ τοῦ Μουρμελώ-λέ-Γκραν.

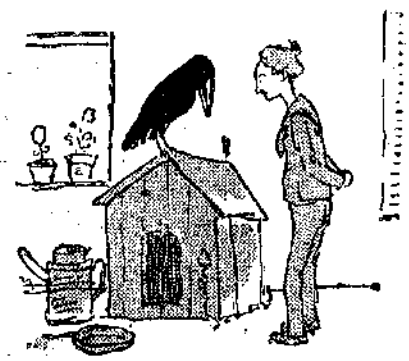

Πῶς μου ἤλθεν ἡ τολμηρὰ αὐτὴ ἰδέα; Τὸ μαντεύετε εὐκόλα. Τὸ παρασμένο καλοκαίρι ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμμὰ μᾶς πῆγαν εἰς τὸ Μπετενώ, τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, τὴν μικρὰν μου ἀδελφὴν Βαβέταν, ποῦ εἶνε μόλις ἕξ ἐτῶν, καὶ ἐμένα ποῦ περπατῶ εἰς τὰ δώδεκα μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα τῶν μακρῶν μου ποδῶν. Διότι εἶμαι μακροπόδης ὅπως ὁ Βίλμπουρ Βράϊτ.

Ἐκεῖ λοιπὸν εἶδα νὰ περῶν τὸν Μπλεριώ, τὸν Λατάρ, τὸν Φαρμὰν, τὸν Πολιάν, τὸν Κουρτίς, τὸν Λαμπέρ, κτλ. κτλ. Κ' ἐγύρισα μ' ἕνα ὄνειρον: νὰ πετάξω σὰν αὐτοὺς, νὰ ταξιδεύσω εἰς τὸν οὐρανὸν σὰν αὐτοὺς. Ἄ, τί ὠραῖον ὄνειρον. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐπραγματοποιητο; Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἀνέκαθεν ἤρουν ἐπιτήδειος. Ὅταν ὁ ἀδελφός μου Ἐρ-

ρίκος ἔγινε δεκτός εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Σαιν-Σύρ, πρὸ δύο ἐτῶν, οἱ γονεῖς μου τοῦ ἔχρισαν ἐν αὐτοκίνητον-ποδήλατον (motoscylette), τὸ ὁποῖον εἶχε μηχανὴν δύο ἰσκιῶν καὶ τριῶν τετάρτων, καὶ ἔκαμνε πενήντα μίλλια τὴν ὥραν... Μὲ τὸ νὰ τὸν βλέπω νὰ λύνῃ καὶ νὰ δένη τὴν μηχανὴν του, ἔμαθα ὅλα τὰ μυστήρια καὶ τὰ τέσσαρα στάδια τῆς ἡλεκτρικῆς ἀναφλέξεως: ἀναρόφθεις, πίσεις, ἀναρλεις, ἐκρηξίς. Ἐμαθα ἀκόμη νὰ χειρίζομαι τὸν διακοπτήρα καὶ ὅλα τὰ παρεπόμενα. Μίαν ἡμέραν ἐπῆρα τὸ ποδήλατον καὶ ἔφυγα ὀλομύναχος... Ἄ, τί ὠραῖον ἐκδρομὴν θὰ ἔκαμνα, ἂν δὲν τὰ κατάρτερα τὸσον ἄσχημα εἰς τὴν πρώτην στραφῆν!.. Τὶ συμβόλαισμα! ἀφήστε τα!.. Τὸ ποδήλατον ἐγάλασε, ὁ μπαμπᾶς ἐθύμωσε μὲ ὄλο του τὸ δίκχο,

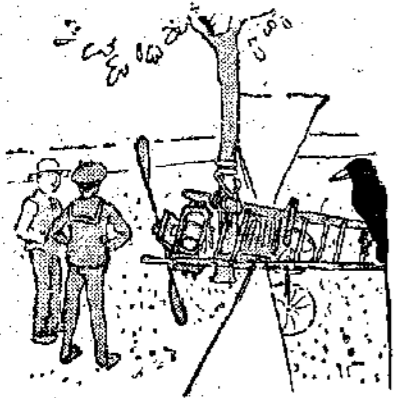
δὲν ἠθέλησε μὲ κανένα τρόπον νὰ τὸ ἐπισκευάσῃ, καὶ τὸ ἐκλείσεν ὡς ἀχρηστὸν εἰς τὸ σπιτάκι τοῦ κηπουροῦ... Τώρα νὰ ἰδῆτε πῶς ἡμάρσα νὰ τὸ χρησιμοποίησω.

Ὅλῳ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μας ἀπὸ τὸ Μπετενώ, ὁ μπαμπᾶς, ἡ μαμμὰ καὶ ὁ Ἐρρίκος ἀνεχώρησαν εἰς Ἴταλιαν καὶ ἄρισαν τὴν Βαβέταν καὶ ἐμὲ μὲ τὴν θείαν μας Ὀλυμπίαν. Ἡ θεία Ὀλυμπία εἶνε πολὺ καλὴ. Μοῦ ἐδίδεν εἰκονογραφημένα περιοδικὰ καὶ μοῦ ἐξηγοῦσε τὰ πολυπλοκά σχήματα, τὰ ὁποία ἦσαν τρόπον τινὰ ἀνατομικοὶ πίνακες τῶν ἀεροπλάνων: Κ. κινητῆρ, Π. πηδάλιον, Δ. διεθύνσεις, Ε. ἐλιξ, κτλ.

Ὅλιγον κατ' ὀλίγον τὸ σχέδιόν μου κατεστρώνετο. Ἦμπορούσα νὰ ἐλπίζω ὅτι θάποκτοῦσα μὲ αὐτὸ μίαν πτητικὴν μηχανήν. Ἐπρεπεν ὅμως νὰ γίνω ὁ μηχανικός τῆς καὶ ὁ κατασκευαστής. Ἐπέ-

ρασα οκτώ ημέρας σκεπτόμενος.....
Είχα ένα μεγάλο αμερικανικόν αε-
τόν, αποτελούμενον από δύο κομμάτια
ένωμένα με δύο μικράς πτέρυγας. Η-
θελα να κατασκευάσω ένα άλλον, τρείς

φοράς μεγαλύτερον, και να τον μεταμορ-
φώσω εις διπλάνον. Αγόρασα γομαρι-
ρισμένον κανί και έβαλα τον Βίκτωρα,
τόν υιόν του κηπουρού μου, να μου κατα-
σκευάση τον ξύλινον σκελετόν. Αλλά δεν
καταβόσασα να κάμω την μηχανήν μου
να πετάξη. Έτσι εγκατέλειψα την ιδέαν
του διπλάνου και έζητησα συμβουλήν
και βοήθειαν από τον Κρά-Κρά.

Ο Κρά-Κρά είναι γέρος κρέας, τον
όποιον, πρό δέκα τουλάχιστον έτών, ο
άδελφός μου Έρρίκος έπιασε με το
γλυκό. Ξεβρετε πως πιάνουν τους κό-
ρακας με το γλυκό; Κά-
μνουν ένα χωνί χάρτινον,
πολύ στερεόν' αλείφουν
τά χείλη του με γλυκό
και βάζουν μέσα ένα κομ-
μάτι κρέας. Ο κόραξ έρ-
χεται. Τιμπά με το ράμ-
φος του το κρέας κ' ευρί-
σκεται κουκουλωμένος με
το χωνί επως ένα κερι με
τόν σβεστήρα. Αγωνίζε-
ται τότε να γλυτώσιν από
το χωνί που τον τυφλώ-
νει και του κόβει την ανα-
πνοήν, αλλά γρήγορα έξ-
αντλείται. Ο Κρά-Κρά
είχε μείνη κάτω ακίνητος.

Όταν ο αδελφός μου Έρρίκος έπρόχώ-
ρησε να τον συλλάβη, άρχισε να τον κτυπά
με το ράμφος του και θα του έβγαζε τα μά-
τια, αν δεν έπρόσβανεν ο πατέρας μου να
του δώση μια μπασιτουλιά και να του σπάση
την δεξιάν πτέρυγα. Σιγά-σιγά ο Κρά-
Κρά έσυνείδησε το σπίνι, ημέρωσεν, έ-
ξοικειώθη μαζί μας και έπανσε μάλιστα
να κλέβη τάσημικά...

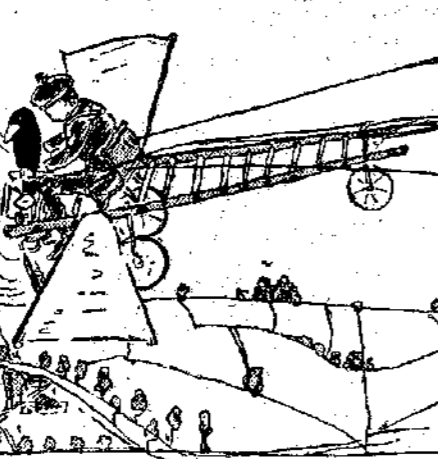
Έζητησα λοιπόν συμβουλήν από τον
Κρά-Κρά. Έπειτα καταβσε πηδηκτά και
έφαινετο πάντα λυπημένος που δεν ή-
μπορούσε να πετά. Τη ύπεσχεθήν να τον
κάρω μαζί μου εάν μ' έμάνθανε τον τρό-
πον να κατασκευάσω μίαν μηχανήν. Τότε,

ώς να ένόησε τα λόγια μου, έπήδησεν
εις μίαν σκάλαν, πλαγιασμένη απέξω
από το σπιτάκι του κηπουρού. Ήτο μί-
α μακρού άνεμόσκαλα, έλαφρά, με πλα-
τείαν βάση, όσον έπήγγαιεν, έστένευε.
— Εύρηκα! εφώνασε όπως ο παλαιός
'Αρχιμήδης και τόσοι άλλοι γεώτεροι...
'Η σκάλα αυτή, όπως ήτο, θαπέτελει το
κύριον σώμα του αεροπλάνου μου!

Ναι, αλλά τα πτερά; Πώς θα έκα-
μανα πτερά και πως θα τα έφρημοσα;
'Αδिका έχάλασα τρείς παλιές όμβρέλ-
λες. 'Αδिका εξέκάρφωσα το ξύλινον
κιγκλιδίωμα του θερμοκηπίου... 'Αλλά
και πάλιν ο Κρά-Κρά μ' εδούθησεν. Είς
τόν λαχανόκηπον ύπήρχεν ένας μικρός
μόλος, αι πτέρυγες του όποιου στρεφό-
μεναι εκίνουν την άντλιαν, ή όμοια έβγα-
ζεν από το πηγάδι όσον νερόν έχρειά-
ζετο ο κηπουρός. 'Ωρμησά μ' ένα σκε-
πάρι κατά του μόλου, εκτόπησα, ετρέ-
θηξα, εκρεμάσθηκα, και κράκ! δύο πτε-
ρυγες έμειναν εις τα γέρια μου, δύο
πτέρυγες ένωμένες με σιδηράν ράβδον
και με την βίδαν της.

Με την βοήθειαν του Βικτωρος, ετρέ-
πησα την άνεμόσκαλαν και της έπέρασα
την σιδηράν ράβδον. Έπειτα έστρηψα
την βίδαν. Έτελείωσεν, είχα την μηχανή
μου! Τρελλός από χαράν, ώρμησα
εις την οικίαν, και έπήρα δύο έπανωφό-
ρια από καουτσούκ, που τα μετεχειρί-
ζετο ο μπαμπάς όταν έπήγγαινε κυνήγι.

Με την βοήθειαν του Βικτωρος, ετρέ-
πησα την άνεμόσκαλαν και της έπέρασα
την σιδηράν ράβδον. Έπειτα έστρηψα
την βίδαν. Έτελείωσεν, είχα την μηχανή
μου! Τρελλός από χαράν, ώρμησα
εις την οικίαν, και έπήρα δύο έπανωφό-
ρια από καουτσούκ, που τα μετεχειρί-
ζετο ο μπαμπάς όταν έπήγγαινε κυνήγι.

Τα εκάρφωσα και τα έδεσα επάνω εις
τά πτερά του μόλου και έτσι έκαμα δύο
άληθινά πτερά μονοπλάνου. Γρήγορα
εύρηκα και πηδάλιον: ήτο μία μεγάλη
στερεά όμβρέλλα, την όποιαν άνέκαθεν
μετεχειρίζοντο αι μαγειρίσσαι μας όταν
έπήγγαιναν εις την αγοράν. Με δύο σπά-
γους δεξιά και άριστερά, και με άλλους
δύο επάνω και κάτω, ήμπορούσα ν' άλ-
λάζω κατά βούλησιν το σχήμα της όμ-
βρέλλας, δια να διευθώνωμαι, νανεβαίνω
και να κατεβαίνω... Έχάλασα έπειτα
ένα παλαιόν μηχανικόν άλογάκι και προ-
σήμωσα τους τροχούς του εις το μονο-
πλάνον μου. Όταν ήτοιμάσθησαν όλα,

ο Βικτωρ με άνέβασεν εις την σκάλαν.
'Αλλά με την πρώτην στρόφην έπεσα,
επειδή δεν εκάθημην καλά εις τα σκα-
λοπάτια. Έκώσμαιεν όλίγον τα πόδια
μιάς καρεκλίσσας, την όποιαν ή Βαβέτα
είχεν εγκαταλείψη από το περαμένον έ-
τός, και την εκάμαμεν εδώλιον. Ο Βικτωρ
με άνέβασε πάλιν και ετρέβηξα το κάτω
σχοινάκι. 'Ω, θεέ μου, τί ευτυχία!...
'Ανεβαίνα, ανεβαίνα!... Πόσα μέτρα;...
Δεν ειξεύρω, διότι συνεινήθην τόσο
πολύ, ώστε έχαλάρωσα το τρίτον σχοι-
νάκι, δηλαδή τον άνυψωτήρα μου!—και
έπεσα κάτω βαρείά...

'Η θεία 'Ολυμπία δεν έμαθε τίποτε,
διότι το βράδυ που εδέιπνησα μαζί της,
έβαλα τα δυνατά μου να κρατηθώ. Την
νύκτα όμως δεν έκοιμήθηκα από τους
πόνους στα πλευρά... Έσυλλογιζόμην
τόν Μπλεριώ, τον Σάντος Ντυρών, που
έπαρταν εις τα κεραμύδια των σπιτιών
και μετανοούσα δια την τρέλλα μου.
Είχα αποφασισή μάλιστα να εγκαταλεί-
ψω την εφευρέσιν μου, όταν μου ήλθε
μία ιδέα μεγαλοφυής: Με τα δύο κου-
πιά της βαρκούλας, την όποιαν εκαιρνε
ο μπαμπάς όταν εκυνηγούσεν εις τον
βάλλον, θα έκαμα τον ελικά μου. 'Η-
ξευρα δε που ύπήρχεν ένας θαυμάσιος
κινητήρ.

Πρωί-πρωί εξύπνισα τον Βικτωρα.
Μου άνοιξε το σπιτάκι και άρχισα να
λύωνω τον ποδήλατον του αδελφου μου.

Μας εχρηάισθησαν τρείς
ημέραι δια να καρφώσωμεν
εις την σκάλαν το μηχανή-
μα και να εφαρμόσωμεν
εις τα δύο κουπιά τον
τροχόν με τον ήμάντα.
'Όταν όπως-όπως έγει-
ναν όλα, ο Βικτωρ μ' έ-
συμβούλευσε να δέσω την
σκάλαν εις ένα δένδρον
και να δοκιμάσω τον ελι-
κά. 'Ηκολούθησα την συμ-
βουλήν του. Μόλις ήρχισε
να δουλεύη ο κινητήρ, τα
κουπιά περιστράφησαν με
τόν τροχόν, ή συσκευή έ-
καμεν έν άλμα και ο Κρά-

Κρά εξέβαλε κραυγήν χαράς.
Νά το! 'Αλλοι ποικεφαλοδν με
ύπολογισμούς, εξοδεύουν μήνες, χρόνια,
και δεν κάμνουν τίποτε. Έγώ, έτσι εις
την τύχην, χωρίς κανένα ύπολογισμόν,
καταβόσασα να κάμω μίαν μηχανήν στε-
ρεάν, ακριβή, ευπειθή, ύπολογισμέ-
νην. Δεν εινε θαύμα αυτό;
Διέκφα την ανάφλεξιν του κινητήρος,
έλυσα τα σχοινιά, εκάθησα εις το εδώ-
λιον του πιλότου... 'Αλλ' εδίσταξα να
βάλω εις κίνησιν την μηχανήν. Όμο-
λογώ μάλιστα ότι ξανακατέθηκα. Ο
Κρά-Κρά ήρχισε να εκδηλώνη τον θυ-
μόν του, ενώ ο Βικτωρ εκχαρογελοούσε

δια την δειλίαν μου. Δια να κερδίσω
καιρόν, έπήγα να πάρω μίαν μικράν ση-
μαίαν, την όποιαν εκάρφωσα εις το ά-
κρον του πηδαλιου μου, δηλαδή της όμ-
βρέλλας... Έπειτα, δια να κερδίσω ά-
κόμη καιρόν, εκέφεθην να βαπτίσω το
μονοπλάνον μου. 'Αλλά με τί όνομα;
'Ο Βικτωρ, τον όποιον ήρώτησα, δεν
μου άπεκρίθη τίποτε. 'Ο αούθάδης μ' έ-
περιγελοούσε!.. Και ο Κρά-Κρά έπί-
σης μ' έπεριγελοούσεν. 'Ελικνίζετο κ' έ-
ξεφώνιζε: κουα-κρά! κουα-κρά! κα..
κρουά!...

— Μία ιδέα! είπα εις τον Βικτωρα'
θα το βγάλω Κρά-Κρά!

— Ναι, ναι, Κρά-Κρά!

'Αμέσως επέγραψα το όνομα του γη-
ραιου κόρακας. Και ο άληθινός Κρά-
Κρά εξεδούλωσε την ευγνωμοσύνην του
κραυγάζων δυνατάτερα.

— Θέλει να φύγη, να πετάξη, μου
είπεν ο Βικτωρ γελάων σαρκαστικώς.

— Μα κ' εγώ! άπεκρίθη θυμωμένος.

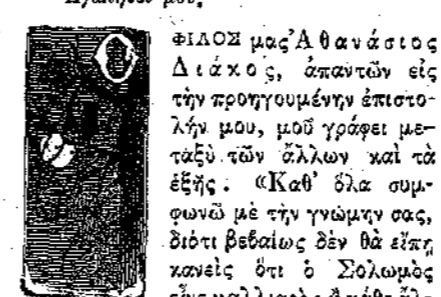
Και αποφασιστικώς, έπήδησα εις το
εδώλιόν μου και έβαλα εις κίνησιν την
μηχανήν.

(Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Αγαπητοί μου,

ΦΙΛΟΣ μας 'Αθανάσιος
Διάκος, άπαντών εις
την προηγουμένην επιστο-
λήν μου, μου γράφει με-
ταξύ των άλλων και τα
έξης: «Καθ' όλα συμ-
φωνώ με την γνώμη σας,
διότι βεβαίως δεν θα είπη
κανείς ότι ο Σολωμός
είνε μαλλιάρης ή κάθε άλ-
λος που γράφει την Δημοτικήν. 'Αλλά
συμβαίνει το έξης: αυτοί οι μαλλιάρη
ισχυρίζονται ότι ο 'Εθνικός 'Υμνος εινε
γραμμένος εις την μαλλιάρην... φαντα-
σθήτε δε ότι κάποιος μου ειπε ότι και ο
κ. Παύλος Νιρβάνας, προσέτι δε και Σεις
ο ίδιος γράφετε μαλλιάρη, και ότι όλοι
οι παρασημοφορηθέντες έλαβον την τιμήν
ταύτην παρά του κ. Υπουργού της Παι-
δείας ως μαλλιάρη».

δεν έννοσι βέβαια ότι εινε διαφορεύς
της γλώσσης, προδότης της πατρίδος,
πουλημένος εις τους έχθρους της Φυλής
μας' αλλ' άπλώς ότι γράφει πέρα-πέρα
την δημοτικήν, διότι νομίζει ότι αύτη
είνε ή γλώσσα που πρέπει να καλλιεργή-
σωμεν προς το καλόν της πατρίδος και
της Φυλής. 'Όταν όμως ο κ. Μιστριώτης
λέγει περί του κ. Παλαμά «είνε μαλ-
λιάρης!», εινε περιττόν να σας είπω ότι
έννοσι τα πρώτα και χειρότερα.

Είνε λοιπόν ο Σολωμός μαλλιάρης
ή δεν εινε; 'Όταν το λέγη κανείς με
την πρώτην σημασίαν, εινε ύβρις και
βλασφημία' διότι ο μέγας έθνικός ποιη-
τής κάθε άλλο βέβαια ήτο παρά δια-
φορεύς της γλώσσης, προδότης και
πουλημένος (!!!). 'Όταν όμως το λέγη
με την δευτέραν σημασίαν, ειμπορεί να
μήν έχη όλαςδιδίλου άδικον, διότι και
ο Σολωμός έγραφε πέρα-πέρα την δη-
μοτικήν και ύπήρξεν από τους πρώτους,
ο όποιος εκήρυξεν ότι ή γλώσσα του
λαού πρέπει να καλλιεργηθή και να γίνη
γλώσσα φιλολογική. Δεν πρέπει λοιπόν
να εκπληττώμεθα και να πορούμεν, όταν
ακούωμεν τους μαλλιάρους, οι όποιοι
κατά βάθος έχουν την ιδέαν του Σολω-
μού, —αδιάφορον αν εις την εφαρμογήν
της την χαλούν με πολλὰς και γελοίας
έπερβόλας, —νατόν ονομάζωμεν μαλ-
λιάρον, άφοι με το όνομα τούτου παρεδέ-
χθησαν να ονομάζωνται και οι ίδιοι.

Αν τώρα μερικοί φανατικοί της κα-
θαρευούσης ονομάζωμεν μαλλιάρη τον Σο-
λωμόν δια να τον ύβρίσων, και αν αυτοί
με είπαν έτσι και εμέ, επειδή γράφω
διηγήματα και θεατρικά έργα εις άπλην
—μη εξέζητημένην έννοιά, — δημοτι-
κήν, δεν με μέλει καθόλου, το θεαρά
μάλιστα τιμήν μου να ύβρίζωμαι μαζί μ'
ένα Σολωμόν. 'Αν πάλιν με λέγουν
μαλλιάρη οι ίδιοι οι μαλλιάρη, όχι βέ-
βαια δια να με ύβρίσων, κατά μείζονα
λόγον δεν ειμπορά να διαμαρτυρηθώ.

διότι με την σημασίαν, με την όποιαν
την μετεχειρίζονται αυτοί, ή λέξις εινε
τόσον τιμητική, ώστε πιθανόν και να μη
μου άξίζη.

Έτσι ειμπορεί να εινε κανείς μαλ-
λιάρης και συγχρόνως να μην εινε. 'Από
εξαρτάται από την σημασίαν, με την
όποιαν εκλαμβάνομεν την δισημαντον
λέξιν. Και όταν μας έρωτούν δια κανέ-
να «είνε μαλλιάρης;» πριν άπαντήσωμεν,
πρέπει να εξετάσωμεν με ποίαν από τας
δύο σημασίας μετεχειρίζεται την λέξιν ο
έρωτών. Αυτά δια να λυθ ή άπορία
του φίλου μας 'Αθανασίου Διακου,
την όποιαν, ύποθέτω, και πολλοί άλλοι
θα είχαν.

Όσον άφορᾷ τώρα το γλωσσικόν ζή-
τημα και τους εκ των μαλλιάρων — με
την κακήν σημασίαν ή λέξις, — κινδύ-
νους, μη φοβήσθε! 'Η γλώσσα έπρο-

στατεύθη με δύο άρθρα εις το Σύνταγ-
μα. Το έν προνοεί δια την γλώσσαν των
'Ιερών Γραφών. Το άλλο δια την επί-
σημον γλώσσαν του Κράτους. Αυτάς
κανείς δεν ειμπορεί πλέον ουτε να τας
αλλάξη ουτε να τας επίβουλεύη. Οι
συγγραφείς και οι ποιηται εινε πάντοτε
ελεύθεροι να γράφουν όποιαν γλώσσαν
τούς άρέσει. 'Όταν όμως εινε δημόσιαι
υπάλληλοι, όφείλουν εις τα έγγραφα των
να μετεχειρίζωνται άποκλειστικώς την
έπίσημον γλώσσαν του Κράτους, την
καθαρευούσαν.

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΔΟΥΛΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

Περύλησις των προηγουμένων — 'Ο
Στρατηγός Ναπολέων Βοναπάρτης, επιστρέ-
φας εις το Παρίσι νικητής από την Αγγλίαν,
επιταλείται την σνδορμήν των άλλων στρα-
τηγών, δια να καταλύη την κυβέρνησιν του
Διευθυντηρίου. Μόνος ο στρατηγός Λεφέμπερ,
διοικητής των Παρισίων, διατάζει' αλλ' επιτέ-
λους αφήσεται και αυτός νακολούθησιν τον Βο-
ναπάρτην εις το Σαιν-Κλου, όπου την ιστορι-
κήν έκείνην ήμεραν, 18 'Οκτωβρίου, θα συν-
ήρχετο ή Γερουσία και ή Βουλή. 'Εν τώ με-
ταξύ, ο νεαρός Δουδοβίκος Κορμάς, άγγε-
λιωφόρος του Λεφέμπερ, στέλλεται εις την οί-
κίαν τον, δια να είπη εις την σύζυγον του,
την κυρίαν Σάν-Ζέν, να μη τον πευμένω.
'Αλλ' ή κυρία Σάν-Ζέν, ή όποια επρόκειτο
να εξέλιθ έκείνην την ώραν με τον άνδρα
της, δια να διασκεδάσων εις την έσοχήν, γί-
νεται έξω φρενών δια το έμπόδιον και φωνάζει

— Τότε λοιπόν δεν ύπάρχει δικαιο-
λογία' και αν ο κύριος Λεφέμπερ νομίζη
πως θα χάσω εγώ σήμερα την διακέ-
δασίν μου, εινε πολύ άπατημένος. Πη-
γαίνω μόνη μου στη Βουλώνη και να!

Μία καμαριέρα έπροχώρησε με δε-
λίαν.

— Η πολιτις στρατηγίνα, ήρώτησεν
ευσεβάστως, θέλει να 'πώ να έλθη ή
άμαξα;

— Ναι, ναι, και κάμε γρήγορα, κό-
ρη μου. Σε πέντε λεπτά φεύγω με τρότι!
Μετά πέντε λεπτά, ή ταξιδιωτική
'αμπερλίνα» του στρατηγού, με δύο ώραια
άλογα, ήνιοχούμενα υπό του πιστού γε-
ναδιέρου Λαβιολέτ, έστάθμευε προς της
θύρας.

— Στη Βουλώνη! διέταξεν ή στρα-
τηγίνα, επιβαινούσα της άμαξής με την
συνήθη της όρμην.

Καθ' ήν στιγμήν ο Λαβιολέτ ήτοιμά-
ζετο να μαστίη τους ήππους, ή κυρία Σάν-
Ζέν ειδε τον Δουδοβίκον, ο όποιος εκλειτε
την θυρίδα της άμαξής.

— Έλα μαζί μου, μικρέ, ειπε προς
τον νεαρόν άγγελιοφόρον, γιατί θα στε-
νοχωρηθώ όλομόναχη'ς αυτή τή μεγά-
λη διαβολή άμαξα. Έλα, χόπ! σκαρ-
φάλωσε δίπλα στον άμαξα και δρόμο!

Ο Λουδοβίκος, κατευχαριστημένος πού θα έπληθαινε «άμαξάδα», έσπευσε να ύπακούσθ, αλλά την στιγμή που έπατοῦσαν εἰς τὸν τροχόν, κάτι ένθυμήθη, και έπιστρέψας πρὸς τὴν κυρίαν Σάν-Ζέν, τῆς εἶπεν :

— Έξέρετε, πολίτης στρατηγίνα, ἡ Λευκοθέα δὲν ἔχει σήμερα δοκιμές' αν περνούσατε νὰ τὴν πάρετα, θα σὰς κρατούσε συντροφιά καλλίτερ' από ἐμέ.

— Η αγαθή κυρία έγέλασεν.

— Εἶσαι κατεργάρας! τῷ εἶπεν, ἀπειλούσα με τὸν δάκτυλον. Ἄλλ' ἄς εἶνε! πᾶμε νὰ πάρωμε και τὴν Λευκοθέα!

Ο Λουδοβίκος διέταξε τὸν Λαβιολέτ νὰ περάσῃ πρῶτα από τὴν ὁδὸν Μαίλ, και μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Λευκοθέα, φοροῦσα ἓνα κομφὸν βελούδινον φουστάνάκι, και ἓνα καπελάκι τὸ κ με πτερόν έρωδεοῦ, εἰσῆλθετο εἰς τὴν ἄμαξαν και ἐκάθητο πλησίον τῆς κυρίας Σάν-Ζέν.

Ἐπρόκειτο νὰ προγευματίσουν εἰς τὸν οἰκίσκον τῆς Βουλώνης, διὰ τοῦτο τὰ εὐρύχωρα κινώτια τῆς ἄμαξῆς ἦσαν γεμάτα κρασιά και φαγητά, τὰ ὅποια οἱ ταξειδιῶται ἐσυλλογιζόντο με εὐχαριστίαν.

Όταν ἔφθασαν εἰς τὴν λεωφόρον τῶν Βερσαλλιῶν, παρά τὴν ὁδὸν Σαγιῶ, τὰ ἄλογα ἤρχισαν νὰ πηγαίνουν σιγά.

Ἡ κυρία Σάν-Ζέν ἔσχιψεν ἀπὸ τὴν θυρίδα κ' ἐφώνησε πρὸς τὸν ἄμαξήλατον :

— Τί εἶνε αὐτά, Λαβιολέτ; Σὲ κηδεῖα πᾶμε; Κτύπα λιγάκι τᾶλογα, κ' ἔχω μιά πεῖνα πού δὲν σὲ βλέπω!

Ἄλλ' ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν τῆς κυρίας του, ὁ Λαβιολέτ ἔσταμάτησεν ἀποτόμως τᾶλογα, διότι ἀπὸ πῶς ἤρχετο μία ἴλη γρεναδιέρων.

Ἡ κυρία Σάν-Ζέν διεμαρτηρήθη έντόμως...

— Ἀδύνατον νὰ περάσωμε, πολίτης, εἶπεν ὁ Λουδοβίκος πηδῶν ἀπὸ τὸ ἐδῶλιόν του' οἱ στρατιῶται φράττουν τὸ δρόμο.

Ἄλλ' ἡ πολίτης δὲν τὰ ἤκουεν αὐτά. — Και τί πῶς εἶνε στρατιῶται; ἀνέκραξεν νὰ μοῦ κάμουν τὴ χάρι νὰ παραμερίσουν! τόπο γρήγορα!

Ο Λουδοβίκος προσεπάθησε νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν τὴν διαταγὴν και ἔτρεξεν ἔμπρὸς φωνάζων :

— Τόπον! τόπον εἰς τὴν ἄμαξαν τῆς στρατηγίνας Λεφέμπρ!

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο αἱ τελευταῖαι τάξεις διηνοίχθησαν και ἡ ἄμαξα ἠμπόρεσε νὰ προχωρήσῃ ὀλίγα μέτρα. Ἄλλ' ὅσον παρεμέριζαν οἱ στρατιῶται, εὐρίσκοντο ἄλλοι ἔμπρὸς των, και πάλιν ἄλλοι. Μετὰ τοὺς γρεναδιέρους ἦτο πεζικόν, ἔπειτα πάλιν ἰππεῖς, και ἔπιτέλους ἡ ἄμαξα εὐρέθη έντελῆς ἀκίνητος μέσα εἰς τὰς συμπαγείας ἐκείνας μάζας, ὡς πλοῖον σφηνωθὲν μέσα εἰς πάγους.

Ἡ κυρία Σάν Ζέν, κατὰ τὰ τρία τέταρτα βγαλμένη ἔξω ἀπὸ τὴν ἄμαξαν, ἄφριζε.

— Μὰ τί συμβαίνει; ἐφώνησεν ὁλος ὁ στρατός τοῦ Παρισίου ἑμαξέυθη ἐδῶ;

Ἡ Λευκοθέα ἦτο ὀλίγον φοβισμένη, διότι ποτὲ δὲν εἶχεν ἰδῆ τὸσον στρατόν,

α — Τί δυστυχία νὰ μὴν ἔχω γὰ ὅλους!... (Σελ. 113, στ. γ')

οἱ δὲ στρατιῶται διεσκίδεζαν πολιορκῶντες τὴν ἄμαξαν ἐκείνην, ἡ ὅποια περιεῖχε δύο ὠραίας κυρίας. Ἄπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπλησιάζαν μάλιστα και ἔφραττον τὴν θυρίδα με τὰς κεφαλὰς των και με τοὺς τεραστίους ἐκείνους τροχούς σκούφους των. Ἡ Λευκοθέα ἐξέφώνησεν. Εἰς κάθε ἐμφάνισιν, ἔρριπτε πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ ὠράλιόν της προσωπάκι και ἐκρύπτετο γελῶσα εἰς τὰ φουστάνια τῆς κυρίας Σάν-Ζέν.

Ἐπιτέλους, ὅταν ἡ στρατηγίνα εἶδε μόνη της ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ προχωρήσουν, ἄλλ' οὕτε και νὰ ἐπιστρέψουν, διότι ἦσαν περικυκλωμένοι ἀπὸ τὴν ἀπέραντον ἐκείνην θάλασσαν τῶν στρατευμάτων, ἐπέσεισε κ' ἐφώνησε φειδῶς :

— Τί νὰ γίνῃ, παιδιά! Ἄφου δὲν ὑπάρχῃ τρόπος νὰ φθάσωμε εἰς τὸ σπῆτι,

ἄς προγευματίσωμε ἐδῶ, ἐπάνω εἰς το χορτάρι.

— Μέσα ἔς ὅλους αὐτοὺς τοὺς στρατιώτας, πού μᾶς κυττάζουν; ἠρώτησεν ἀπὸ τὴν ἄμαξαν ἡ Λευκοθέα, ἀκόμη φοβισμένη.

— Μὴ φοβάσαι και δὲν θα μᾶς φάνει ἀπήνησεν ἡ στρατηγίνα εἶνε καλά παιδιά, τοὺς ξέρω ἐγώ!..

Και ἀμέσως ἡ κυρία Σάν Ζέν ἄνοιξε μόνη της τὰ κινώτια, ἔμπρὸς εἰς τοὺς στρατιώτας, οἱ ὅποιοι ἐβλεπαν σασιουμένοι τὴν ὠραίαν ἐκείνην κυρίαν, με τὴν οὐρὰν τοῦ κειρίνου της φουστάνιου τυλιγμένην εἰς τὸν βραχίονα, νὰ ἐτοιμάζῃ τὸ πρόγευμα ἐπὶ τῆς χλόης, ἡ ὅποια ὑπῆρχεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ δρόμου. Τὴν περικυκλώσαν και τὴν ἐκύτταζαν περιέργως νὰ κόπη τὸ ψωμί, νὰ ξεσκαπάξῃ τὰ φαγητά, νὰ ξεβουλώσῃ τὰ κρασιά, τραγουδοῦσα συγχρόνως με μεγάλην εὐθυμίαν ἓνα στρατιωτικὸν τραγουδάκι:

Ἡ Λευκοθέα και ὁ Κορμαῆς δὲν εἶχαν νὰ κάμουν τίποτε, διότι ἡ στρατηγίνα, με μέθοδον και με γοργότητα, τὰ ἐπρόβησαν ὅλα. Και ὅταν τὸ τραπεζεῖ ἠτοιμάσθη εἰς τὴν έντέλειαν, τοὺς ἐφώνησε :

— Καθίστε, παιδιά!... Ἐλα, και πεινῶ φοβερά, σὰ νὰ ἔχω νὰ βάλω ψωμί εἰς τὸ στόμά μου ἓνα μῆνα!

Και καθήσασα μετὰ τῶν μικρῶν της φίλων ἐπὶ τῆς χλόης, ἤρχισε νὰ κατεβάξῃ πελώρια κομμάτια κοτόπτητας, μὴ ἐνοχλουμένη ποσῶς ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν περιέργων, οἱ ὅποιοι τὴν ἐκύτταζαν με θαυμασμόν και ζήλειαν, ἄλλ' ὅπως δῆποτε ἀπὸ εὐλαδὴ ἀπόστασιν. Και ὅταν ἡ πεῖνα τῆς κατεπραῦνθη κάπως, καθὼς και τῶν συνδαιτυμόνων της, ἡ κυρία Σάν-Ζέν περιέφερεν δλόγυρα τὸ βλέμμα και βλέπουσα τὴν πειναλέαν ὄψιν τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ἐφώνησεν:

— Ἐ, παιδιά! μοῦ φαίνεται πῶς και σεῖς πεινᾶτε!

— Φυσικά, ἀπήνησεν ἓνας στρατιώτης, ἀφου δὲν ἐβάλαμε τίποτε εἰς τὸ στόμα μας ἀπὸ χθὲς τὸ βράδυ.

Ἡ διαταγὴ τῆς κινητοποιήσεως ἐδόθη ἔξωφρα τὸ πρῶν, ἐξήγγησεν ἓνας ἄλλος.

— Και πού πηγαίνετε; ἠρώτησεν ἡ στρατηγίνα.

— Εἰς τὸ Σαιν-Κλό.

— Νὰ κάμετε τί;

— Μὰ... νὰ πετάξωμε τοὺς δικηγόρους εἰς τὸ ποτάμι και νὰ βάλωμε, φαίνεται, εἰς τὸν ποτὸν τὸν Κομποδεκανέα.

Ἡ κυρία Σάν-Ζέν ἀνετινῶσθη ζωηρῶς.

— Ἄ, τώρα έννοῶ, ἐφώνησε, γιατί ὁ Λεφέμπρ μ' έγέλασε σήμερα.

Και στραφείσα πρὸς τοὺς στρατιώτας, προσέθεσε :

— Μπράβο, παιδιά! Πηγαίνετε γρή-

γορα νὰ πετάξετε τοὺς δικηγόρους εἰς τὸ ποτάμι' γιατί με τὸν Κομποδεκανέα θα ξαναρχίσῃ γρήγορα ὁ πόλεμος, και αὐτὸ δὲν θα εἶνε ἀσχημὸ!

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

— Δόστε, γειά σας, ποτήρια εἰς τὰ παιδιά, τοῖς εἶπε, γιατί θέλω νὰ τοὺς κεράσω ἐγώ ἡ ἴδια, ὅπως τῶκανα και ἄλλη φορὰ.

Ἐννοοῦσε τὸν καιρὸν πού ὑπηρετοῦσεν ὡς καντινιέρα εἰς τὸ στράτευμα.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Φωλεὰ εἰς κέλυφος αὐγοῦ

Ἐνας κηπουρὸς τῶν περιχώρων τῆς Νάντουας ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως κέλυφος αὐγοῦ, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἓνας τροχίλος ἐκτίσεν ἀπλούστατα τὴν φωλεάν του!

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ κηπουρὸς δὲν ἐπέπρασσε καθόλου τὴν θαυμασίαν μικροσκοπικὴν αὐτὴν φωλεάν, πού περιεῖχε και δύο αὐγουλάκια, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐξεκολάφησαν μετ' ὀλίγας ἡμέρας δύο μικροὶ τροχίλοι.

Σπανία φωτογραφία

Ἡ φωτογραφία αὐτὴ ἐλήφθη καθ' ἓν στιγμήν πέντε μικροὶ ὄφεις ἔσπαζαν τὰ αὐγά των και ἐβγαίνουν διὰ νὰ ζήσουν εἰς τὸν κόσμον. Εἶνε ὁμως περιττὸν νὰ εἰπωμεν, ὅτι δὲν ἐχάθησαν πολὺ τὸ φῶς, διότι ὁ ἴδιος ὁ φωτογράφος, ἀφου ἐπῆρε τὸ περιεργὸν αὐτὸ δοχομμέντον, ἔσπευσε νὰ τοὺς σκοτώσῃ.

Περιεργὸν αὐτοκίνητον

Ἡ εἰκὼν αὐτὴ παριστᾷ ἓν περιεργόν αὐτοκίνητον. Ὁ ἐφευρέτης, κάτοικος τῆς πόλεως Οὐλμυμπυ, εἰς τὸ ὄχιον τῆς Ἀμερικής, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς κί-

λων τῶν λυτῶν θὰ δημοστευθῶν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖου θάποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δελκάπτα, θὰ ἐγγράφωμεν και πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λότος εἰς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθῆσάμενον δι' ἐν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐάν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρομὴ του θὰ παραταθῇ).

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἐπειτα ἐστράφη πρὸς τὴν Λευκοθέαν και τὸν Λουδοβίκον.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Α') Μαγικὴ Εἰκὼν
Ἐοδόγη ἀπὸ τῆς Σουλῆς Σουλῆος
Β') Βραβεῖον Μ. Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς

Ὁ μάγειρος ἐτοιμάζετο νὰ σφάξῃ μίαν χήναν, ἀλλὰ τοῦ ἔφυγε και ἐκρύπθη. Πῶς νὰ ἐπῆγε ἄρα γε;

Β') Παίγνιον

Ἐοδόγη ἀπὸ τὸ Ναυτίκι τῆς Χαλκίδος

ΣΚΑ	Ι	Ω	ΜΙΑ	ΔΑΣ
ΑΡ	ΚΑ	ΡΑ	ΤΙ	ΤΑ
ΔΗΣ	ΝΙ	Α	ΚΗΣ	ΛΕ

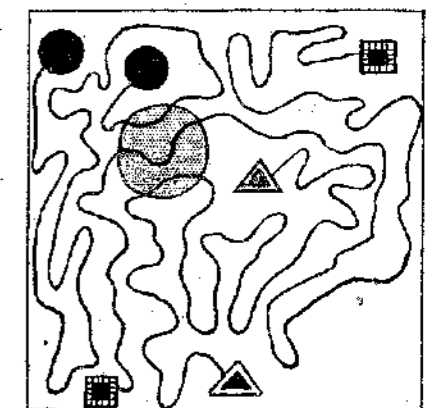
Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθῶν τέσσαρες λέξεις σημαίνουσαι: Πόλιν τῆς Ἑλλάδος, ἡρωα τοῦ 21, βασιλέα τῆς Σπάρτης και στρατηγὸν Ἀθηναίων.

Ἀθήναις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθηνῶν, τὰς Ἐπαρχίας και τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ σταλῇ τὰς λύσεις, εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Βυρπηίδου), συνοδευόν τὴν ἀποστολὴν του με μίαν δεκάραν ἢ με ἓνα δελκάπτον γραμματόσημον. Τὰ ἀνόματα δ-

Λύσεις τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος τοῦ 12ου φυλλαδίου

Αἱ πτυχαὶ τῆς Ἑλληνικῆς Σημείας, πρὸς τὰ κάτω, σχηματίζουν τὴν λέξιν ΕΛΛΑΣ, ἡ ὅποια ἀναγινώσκειται ἀν ἡ εἰκὼν ἀντιστραφῇ.

Λύσεις τοῦ παιγνίου τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου

Ἰσοῦ πού θὰ τοποθετηθῇ ὁ φαῖος δίσκος διὰ νὰ λάβουν ἄλλην διεύθυνσιν αἱ γραμμαὶ και νὰ ἐνωθῶν μεταξύ των οἱ δύο κύκλοι, τὰ δύο τετράγωνα και τὰ δύο τρίγωνα.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἑλληνικὸν τόμον τοῦ 1910 ἔνεκον ἀπολείας ἢ καταστροφῆς φύλλον, και ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸ

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 13 (οι ἔξῃς: 4, 5, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,40.

Τόμοι 6 (οι ἔξῃς: 1, 8, 9, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηγητήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἑκαστος τιμᾶται:

Ἄδεται φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσῶδ. φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκαστος τιμᾶται:

Ἄδεται φρ. 7 Χρυσῶδεται φρ. 10.

Τόμοι 8: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1910, ὧν ἑκαστος τιμᾶται:

Ἄδεται φρ. 8 Χρυσῶδεται φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεξιᾶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Παισίων μέχρι τῆς 22 Ματίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 29 Ματίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 16 Ἀπριλίου.

- 136. Δεξιόγραφος**
Θηρίον ἂν ἕνας μόνος
Ἐνόθηκον μᾶλ'
Κι' ἤρφα βασιλέα
Ἐδύμαν ἐστὶ σιγμῆ.
- Ἐπιπέδη ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους
- 137. Ἀναγραμματισμὸς**
Νὰ ράψῃς ἢ καὶ πλέξῃς
Χωρὶς ἐμὰ δὲν εἰμπορεῖς.
Ἄλλ' ἂν μ' ἀνακατέψῃς,
Ὡς γίνω τέλος προσερχῆ.
- Ἐπιπέδη ἐπὶ τοῦ Ἐξοφλοῦ Βασιλέα
- 138. Τονόγραφος**
Μίξες γενικῆς οὐσιαστικοῦ
Τὸν τόνον ἀναιδάζεις;
Καὶ τοῦ Αἰγαίου ἕνα νησί
Εὐδὸς παρουσιάζεις.
- Ἐπιπέδη ἐπὶ τοῦ Ἀσπιδόκετου Οὐδωροῦ
- 139. Αἰνίγμα**
Τὸ ἀρσενικὸν μου
Τὰ νερὰ του ἔλαψ κολάει.
Τὸ θηλυκὸν μου
Ἄν ὀ' ἀπαντήσῃ, θά σέ φάη.
- Ἐπιπέδη ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σίγους
- 140. Μωσαϊκὸν**
Ὁ τύραννος ὁ Θηραμένης
Κι' ὁ ἔνδοξος Ἀριστομένης,
Ὁ Πάτροκλος ὁ δυστυχῆς,
Ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Ναρσῆς,
Γράμματα πέντε μῶς δαναεῶν
Θῶν ἀρχαίαν ποῦ σχηματίζουν.
- Ἐπιπέδη ἐπὶ τοῦ Γενναίουφάνου Ἑλλήνου
- 141. Συλλαβικὴ Ἀεροσταχίς**
Αἱ ἀρχαῖαι συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν Ὀμηρικὸν βασιλέα:
- 1, Ἀρχαία βασίλισσα. 2, Αὐτοκράτωρ

τῆς Ρώμης 3, Βασιλεὺς τῶν Θηβῶν 4, Ὁ ρος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιπέδη ἐπὶ τοῦ Φοίνικος τῆς Ἀναγίννηταις

142. Γωνία μετὰ Πυραμίδος

+	*****	= Ἀρχαῖος χάρτης.
+	*****	= Ζῶον ἄγριον.
+	*****	= Μούσα.
+	*****	= Ὅρασιον.
+	*****	= Βασιλεὺς Ἑβραίων.
+	*****	= Σύντροφος Βάχχου.
+	*****	= Ἀριστῆς.

Ἡ καθέτος τῆς πυραμίδος σχηματίζει μέλος ζῶου, ἢ βάσις τῆς πτηνῶν, καὶ αἱ ἄλλαι δύο λέξεις εἶνε ὑψος τῆς Ἑλλάδος καὶ μέλος τοῦ προσώπου.

Ἐπιπέδη ἐπὶ τοῦ Μάρκου Ἀδελφίου

143. Ἀριθμητικὸν Παλγίου
5 9 8 2 3 — + : —

Μεταξὺ τῶν ἄνω ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ τάξις δὲν θά μεταβληθῇ, καὶ παρενθεθῶν τὰ ἄνω ἀριθμητικὰ σημεῖα οὗτος, ὥστε τὸ ἐξαγόμενον τῶν σηματοδοτούμενων πράξεων νὰ εἶνε 0.

Ἐπιπέδη ἐπὶ τῆς Μικροῦλας Πατρινοῦς

144-145. Ἑλλειποσύμφωνια

- ου — αε
- ου — εἰου

Ἐπιπέδη ἐπὶ τῆς Κραυγῆς Νίκης

146. Γρίφος

ἦρξ
Κοίτης
0

ΣΙΑ

Ἐπιπέδη ἐπὶ τοῦ Κορηῶς Ἐθελουῦ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 2

11. Μύκονος (μῆ, κώνος). — 12. Θύρα — Θύρα. — 13. Ἄλων — Ἄλων. — 14. Τὰ μάτια.

15. ΗΡΑΚΛΗΣ 16. Υ
Ρ Ρ Α Υ Π Α Ν
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Ο Π Ι Ο Ν
Κ Σ Ρ Τ Π Α Ι Ν Ι Ο Σ
Δ Α Τ Ρ Ε Ι Α Κ Ρ Ο Τ Α Δ Ι Α Σ
Η Ο Ι Γ
Σ Υ Ν Τ Α Ρ Η

17. Μὴ εὐόδοσθη-
φωρος. (Λαμβάνομεν
ἀπὸ ἓν γράμμα τῆς τρίτης σειράς καὶ ἀπὸ ἓν τῆς πρώτης ἐναλλάξ ἢ μεσαία κατόπιν ἀναγινώσκεται ὡς ἔχει.) — 18. ΑΕΜΟΝΕΑ — ΛΑΜΑΧΟΣ (Λαίριον, ἘΑος, ΜαΜμοῦθ, Οὐρανός, ΝεαρΧος, Εἰρηνός, Ἀργολῆ.) — 19. Ὁ διάβολος πολεῖ τὴν γῆν χωρὶς νὰ ἔχη γῆδα. — 20. Μὴ τὰ ἐν αὐῶν ἐν ἀγνῶνις ἐμύλει. (μὴ τὰ ἐν ἠ — κα ἐν α — γῆ ἐς 0 — μὴ λ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων λέπτα 10, διὰ τὸ τοσοῦτον μᾶλλον μὲ πλεονάζοντα στοιχεῖα τὸ ἑκατόστον, καὶ μὲ πλεονάζοντα στοιχεῖα τὸ τετρακόστον. Ἐξοχικῶς ὅσοι 16 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἰ ἀσκήσεις τῶν 16 πληθυντικῶν ὡς νὰ ἦσαν 16. Ὁ χωρὶς ὅσους σφίχτος ἔσται καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὴ κρηματοῖα ἢ παρὰ ἢ ἀπὸ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων, ἀπολογηθεὶς ὡς ἔξ λέξεις ἀπλά. — Αὐ μὴ συνδυάζονται ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγεῖλαι δὲν δημοσιεύονται.]

Στὴν ἀγαπημένην μου Βάρκαν τοῦ Κανδῆ θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὸ βραβεῖον καὶ πολλὰ φιλία. — Ἀεροναυτοποία.

Αναλλάσσω Μικρὰ Μυστικά.
Σονάτα τοῦ Διαβόλου (ΙΑ', 55)

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, ἔφημερις πεντάχρωμος χρωματιθογραφημένη. Ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς ἔδοξοῦ καὶ πωλεῖται 10 λεπτὰ εἰς ἕλα τὰ ὑποκακτορεῖα τῶν ἔφημερίδων. (ΙΑ', 56)

ΕΒΔΟΜΑΘΛΙΑΙ ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 12 ΦΥΛΛΟΥ
[Ἰδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 113]

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀσπας Ἀδαμῆος, Πλάης Α. Κουροῦλης (11) Α. Χαϊστοῦ, Ἰγ. Κ. Σουτήγιος, (11) Ἀγ. Π. Τσιτσιλιῆς (11) Γ. Χ. Κιλλῆς, Ἐδῶγ. Στ. Βαλτακῆς, Π. Ν. Δελνῆς (11) Α. Σκλασιος, Α. Θ. Κουροῦλης, Α. Β. Διαμαντῆς, Ἡ. Στ. Κανέλλης, Ἑλλη Ἐμ. Μίμντος, Πολυζῶν Γ. Πατρινοῦ, Λ. Ρ. Τζῶρος, Παριώτης.

ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ Σοφία Κ. Βασιγγῆ, Ἀθ. Ἐμ. Βενιαμίνης, Φρ. Ἀθ. Παπαδημητρίου (11) Μαρία Μπουραμάκη (11) Στ. Α. Ἀντωνιάδης (11).

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Τούλα Παπαχροντοῦλου (11).

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ Ἀριστ. Χρ. Μίγας.

ΑΓΡΟΥΣ Ἀ. Γ. Σαββατοπούλου.

ΒΟΛΟΥ Π. Παπακωνσταντῆ, Γ. Κ. Διαμαντοπούλου, Π. Κ. Διαμαντοπούλου, Α. Παπαθανασίου, Α. Ν. Παπακωνσταντῆ.

ΚΑΛΑΜΑΡΝ Μαρία Κ. Φαλῆρα (11) Σ. Π. Α. Παπακωνσταντῆ.

ΚΑΡΥΣΤΟΥ Ἀγγελικὴ Γ. Τσαλαποπούλου.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ Στ. Α. Τσιλιῆς, Ἀγγελικὴ Πατρινοῦ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ Ἀργυροπούλου (11) Ἀσπασία Ἀνδρ. Πολυζῶν.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ Μιχ. Α. Τσιλιῆς, Φ. Καρανῆς.

ΜΑΥΡΑΙΟΥ Β. Γ. Παπαχροντῆς, Γ. Ν. Σουζοπούλου.

ΠΑΦΟΥ Κ. Σ. Κωνσταντῆ (11).

ΠΥΡΓΟΥ Ἀθ. Α. Παπαδημητρίου.

ΣΥΡΟΥ Ἀν. Α. Παπαδημητρίου, Κ. Γ. Βελισσαροπούλου (11) Γ. Π. Παπακωνσταντῆ (11) Φ. Χρ. Πουλιόπουλος, Μιχ. Π. Καραμαντῆς, Μαριὰν Π. Καραμαντῆ (11) Α. Γ. Βελισσαροπούλου (11).

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ Σοφία Διαμαντῆ, Τσιγγαῖα, ΧΑΛΚΙΔΟΣ Ἀν. Μ. Μιχαηλῆς, Ἀθ. Διαμαντῆ, Α. Χ. Διαμαντῆ, Κ. Γ. Παπαδημητρίου, Μ. Διαμαντῆ, Στ. Πάουλος, Κ. Α. Στουπακῆς, Θ. Ἀθ. Τσιλιῆς, Α. Π. Βλαχουτῆς, Θεοδ. Α. Αναστασίου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΕΧΕΤΕΡ (Ἀγγλίας) Ἀσπας Ἐσπερινῶν (11).

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Γ. Χρηστίδης (9) Παπακωνσταντῆ Καραμαντῆ (10-11) Ἀδῆς τῶν Παιδῶν (10-11) Ἰωάννη Γ. Τσιλιῆς (11).

ΚΑΙΡΟΥ Ἀσπασίας ὁ Πολυζῶν.

ΚΟΝΗΟΔΕΩΣ Μαρία Σουζοπούλου (11).

ΛΑΡΝΑΚΟΣ Στ. Γ. Μιχαηλῆς (10), Φαίδων Γ. Κωνσταντῆς (10).

ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ Τούλα Κ. Πατῆ (9).

ΠΑΖΑΡΤΣΗΚΙΟΥ Σμαρτῆ Μιχαηλῆς, Νικος καὶ Μίχης Ἀν. Νικολοῦ.

ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ Μαριὰν Χροντοῦλου, Βασιλικῆ τῆς Κόπρου (10-11), Ἐμ. Παναγιωτῆς, Γ. Σμαρτῆς, Ἐμ. Χρηστίδης, Α. Ν. Διαμαντῆς, Γ. Μ. Διαμαντῆς, Καλλιόπη Καθημένου, Ὀφελία Χανδρῆ, Αἰκατερίνη Α. Τσιλιῆς, Γ. Α. Μιχαηλῆς, Π. Γ. Καλιόνης, Ὀλγα Β. Πασιῶ, Ἑλένη Διαμαντῆ, Π. Ἀδῆς, Γ. Διαμαντῆς, Ἐυαγγελία Τριανταφυλλοῦ, Κωνσταντῆ Ἀθήα, Ἀσπασία Κωνσταντῆ, Σωμῆκος Ἀσπῆς, Σμαρτῆ Ἀθήα, Ἐυαγγελία Σουζῆ, Τούλα Βενταῦλου.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ Α. Α. Κίρης (11).

ΣΠΥΡΙΔΕΩΣ Β. Διαμαντῆς (11), Φαίλια Μ. Παπακωνσταντῆ (11).

ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ Καλλιόπη Μανωλοῦλου (11).

ΣΙΟΥ Ἀδῆς Σαμῆς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδῶτων ἀρθρῶν τὴν λύσιν τὰ ἐνόματα ἐκδίδομεν εἰς τὴν Κληρονομίαν καὶ ἐπιθυμοῦμεν αἰ εἶναι τρεῖς: ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ Α. ΤΟΠΑΛΗΣ ἐκ Κερκυρῆς, ΘΑΛΕΙΑ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ἐκ Πυργῶν καὶ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΑΖΗΣ, ὁδὸς Πλαταιῶν 24 ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ μὴν πρότερος ἐπιγραφῆς δι' ἑξ μῆνας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν τετραετίαν ἑαυτοῦ. Ὅσοι ἀπὸ τῆς Ματίου.

Προσέδουσαν λεπ. 50 διὰ τὸν προσηχὴ Διαγωνισμόν.

ΔΕΥΤΕΡΟ-ΟΠΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πλατεία Ὀμονοίας

Ὅδὸς Ἀσφῶν 8α

Ἦραι ἐπισκέψεων 10-12 καὶ 3-5